

262 De kern van de door Klandermans bepleite vernieuwingsimpuls werd gevormd door vijf strategische leerstoelen, in te stellen voor een periode van vijf jaar. De leerstoelen moesten worden ondergebracht in een 'Center for comparative social studies' waarbinnen het door de commissie van externe hoogleraren bepleite interdisciplinair-comparatieve onderzoek diende plaats te vinden. 'Het is mijn stellige overtuiging,' schreef Klandermans in zijn notitie, 'dat juist in de sociale wetenschappen vergelijking van samenlevingen van toenemend belang is.' Samenlevingen werden in hoog tempo in een wereldsysteem opgenomen en raakten meer en meer met elkaar verweven: het proces dat als 'globalisering' te boek stond en alle aandacht van de sociale wetenschappen vroeg. Promovendi, waarvan Klandermans het aantal drastisch wilde opvoeren, moesten zoveel mogelijk bij het beoogde internationaal-comparatieve onderzoek aanhaken, evenals de wetenschappelijk medewerkers van de faculteit. Hun stelde Klandermans 0,2 fte extra aan onderzoekstijd in het vooruitzicht, met als tegenprestatie dat (gemiddeld) eens per jaar een artikel in een internationaal, *peer reviewed* tijdschrift verscheen. Geen buitensporig hoge eis, dacht de decaan, maar tot zijn verbazing stuitte hij op nogal wat weerzin. 'In het begin,' vertelde Klandermans later, 'heb ik serieuze discussies gevoerd met onderzoekers of ik werkelijk kon verlangen dat ze zouden publiceren.'²²

Ook zijn hooglerarenplan werd niet voor zoete koek geslikt. Afdelingshoofden voelden zich overvallen, ja, voor het blok gezet. Werden bestaande onderzoeksprogramma's dan zomaar gemarginaliseerd of zelfs getermineerd? En was het hooglerarenplan impliciet geen pijnlijke desaveu van de vaste staf? Menigeen wilde niets liever dan onderzoek doen en publiceren, maar kwam daar door zware collegeverplichtingen niet aan toe. Voor verruiming van onderwijsmiddelen was geen geld, zo was al jarenlang het verhaal, en dan waren nu opeens wél miljoenen beschikbaar voor onderzoek? Waarom werden die niet gewoon op de begroting gezet, tot algemeen facultair nut? 'Ik moest voortdurend uitleggen dat het geld er anders niet zou zijn,' aldus Klandermans naderhand. 'In de onderdeelcommissie had men het idee dat ik geheime potjes had.'²³

Het door Klandermans beoogde 'Center for comparative social stu-